

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

28 mai 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în următoarea componență:

Președinte

Judecătorii

Timofti Vladimir

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie

Stratulat Galina

Bejenaru Iurie

judecând fără citarea părților, recursurile ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Scutelnic Cătălin și de către partea vătămată Axentii Aurica, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 iunie 2018, în cauza penală în privința lui

Lihovețchi Alexandru xxxxx, născut la xxxxx, originar xxxxx, domiciliat xxxxx

și

Guțanu Iurie xxxxx, născut la xxxxx, originar și domiciliat în xxxxx,

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 01.08.2011 – 27.04.2016;

Instanța de apel: 24.06.2016 – 05.12.2016;

Instanța de recurs: 05.04.2017 – 30.05.2017;

Instanța de apel: 25.08.2017 – 08.06.2018;

Instanța de recurs: 12.04.2019 – 28.05.2020.

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Buiucani (mun. Chișinău) din 27 aprilie 2016, Lihovețchi Alexandru și Guțanu Iurie au fost recunoscuți vinovați și condamnați în baza art. 190 alin. (5) Cod penal, fiindu-le stabilită pedeapsa de 8 ani și 6 luni închisoare, fiecăruia, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și de a exercita activități legate de circulația mijloacelor bănești sau mijloacelor materiale pe un termen de 4 (patru) ani, cu executarea în penitenciar de tip închis.

Acțiunea civilă a fost admisă, fiind dispusă încasarea în mod solidar din contul lui Lihovețchi Alexandru și Guțanu Iurie în beneficiul lui Axenti Aurica a prejudiciului material, în mărimea echivalentului în lei la data executării, a sumei de 3500 euro.

2. Pentru pronunțarea sentinței, prima instanță a constatat în fapt, că Lihovețchi Alexandru, prin înțelegere prealabilă cu Guțanu Iurie, în perioada 10 noiembrie 2010-11 mai 2011, au dobândit prin înșelăciune de la Axenti Aurica, mijloace financiare în sumă de 10 000 euro, ce constituie proporții deosebit de mari în următoarele circumstanțe:

La 27 iulie 2010, prin încheierea Curții de Apel Economice, în dosarul nr. 2e-965/2010, a fost admisă spre examinare cererea înaintată de către reprezentantul SRL „Amir”, Sidorencu Maxim privind intentarea procesului de insolabilitate în privința ÎI „Diacon T.N.". Prin aceeași încheiere s-a dispus desemnarea în calitate de administrator provizoriu al insolabilității ÎI „Diacon T.N.", Lihovețchi Alexandru.

Întru realizarea intențiilor sale criminale, având scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, Lihovețchi Alexandru, prin înțelegere prealabilă cu Guțanu Iurie, a contactat-o pe Axenti Aurica, căreia i-a comunicat că pentru suma de 10000 euro nu-i va pune impedimente, or va facilita, la realizarea dreptului său de creditor-ipotecar asupra imobilului ce-i aparține cu drept de proprietate ÎI „Diacon T.N.", amplasat pe xxxxx, și-l va determina pe presupusul reprezentant al SRL „Amir”, Guțanu Iurie să retragă cererea de intentare a procesului de insolabilitate în privința ÎI „Diacon T.N.".

Totodată, la întâlnirile avute cu Axenti Aurica, Lihovețchi Alexandru îl prezenta pe Guțanu Iurie, ca fiind reprezentantul SRL „Amir”, fapt care nu corespunde realității, or, acesta nu este angajatul respectivei companii și nu a fost împuternicit să reprezinte interesele acesteia de către directorul, Fakir Derar.

La 10 noiembrie 2010, în rezultatul efectuării măsurilor operative, în baza deciziei privind transmiterea banilor din 10 noiembrie 2011, Lihovețchi Alexandru împreună cu Guțanu Iurie, au primit de la Axenti Aurica mijloace financiare în sumă de 3500 euro, care potrivit ratei oficiale a BNM la data transmiterii constituiau 55 553,75 lei.

Totodată, întru asigurarea primirii ultimei tranșe de bani, dorind să creeze impresia prezenței unor relații civile, Lihovețchi Alexandru împreună cu Guțanu Iurie au determinat-o pe Axenti Aurica să întocmească o recipisă fictivă pe numele ultimului, precum că a luat cu împrumut de la acesta mijloace financiare în sumă de 6500 euro și se obligă să-i restituie într-o perioadă scurtă de timp, iar în cazul în care nu-i va achita în termen, urmează să achite penalități.

Ulterior, la 13 ianuarie 2011, Guțanu Iurie prin înțelegere prealabilă cu Lihovețchi Alexandru a expediat în adresa lui Axenti Aurica o reclamație, prin care îi solicita să achite presupusa datorie, în mărime de 6500 euro, indicată în recipisa fictivă din 10 noiembrie 2010.

La 11 mai 2011, continuându-și acțiunile sale ilegale, în rezultatul efectuării măsurilor operative în baza deciziei privind transmiterea banilor din 10 mai 2011, Lihovețchi Alexandru împreună cu Guțanu Iurie au primit de la Axenti Aurica mijloace financiare în sumă de 6500 euro, care potrivit ratei oficiale a BNM la data transmiterii, constituiau 106 231,45 lei, fiind reținuți în flagrant delict.

Lihovețchi Alexandru fiind în înțelegere prealabilă cu Guțanu Iurie și având scopul unic de a dobândi ilicit bunurile părții vătămate Axenti Aurica, prin înșelăciune au dobândit mijloace bănești în sumă totală de 10 000 euro, care conform ratei BNM constituie 161 785,20 lei, calificându-se drept proporții deosebit de mari.

3. Avocatul Botezatu Gheorghe în numele inculpatului Guțanu Iurie, a contestat sentința cu apel, solicitând casarea acesteia cu pronunțarea unei noi hotărâri de achitare, cu respingerea acțiunii civile.

În motivarea apelului a invocat că, instanța a apreciat arbitrar și eronat probele și circumstanțele cauzei, lipsesc elementele infracțiunii incriminate, cauza penală a fost trimisă în instanță fără a avea o parte vătămată, au fost admise drept probe mai multe înregistrări și interceptări neautorizate în mod corespunzător;

Totodată a relatat că, instanța a apreciat eronat rolul inculpatului Guțanu Iurie, nefiind probată participarea acestuia în realizarea actului infracțional. La baza sentinței de condamnare a lui Guțanu Iurie au fost puse probe care se referă la Lihovețchi Alexandru, instanța încălcând principiul de individualizare a pedepsei penale, instanța eronat a constatat că oferirea lui Axenti Aurica a împrumutului solicitat este o infracțiune, nefiind probate elementele ca: dobândirea ilicită a bunurilor, înțelegerea prealabilă dintre Guțanu Iurie și Lihovețchi Alexandru, „activismul desăvârșit” al inculpatului în înșelăciune, intenția directă a acestuia în săvârșirea infracțiunii imputate, precum și însăși existența înșelăciunii.

A menționat, că instanța eronat, în lipsa unei opinii a unui specialist în domeniu sau a vreunei expertize și concluzii, a constatat că discuțiile dintre Lihovețchi Alexandru și Axenti Aurica au avut loc cu utilizarea procedurilor psihologice.

Totodată, instanța eronat a constatat că, prin infracțiune, lui Axenti Aurica i-a fost cauzat prejudiciu material, or banii în număr de 6500 euro sau 10000 euro nu sunt din patrimoniul acesteia, or, la dosar sunt anexați 6500 euro marcați cu „mită CCCEC”, „mită 2010” probabil folosiți anterior la documentarea altor cauze penale, iar suma de 3500 euro în general nu poate fi reținută nefiind documentată în noiembrie 2010.

Relevă că în învinuire inculpatului i se incriminează primirea sumei de 3500 euro, însă nu este nici o probă în confirmarea acestui fapt, instanța urma să aprecieze critic versiunea că banii nu sunt din bugetul de stat, dar ai lui Axenti Aurica, deoarece din certificatele eliberate de CNA se indică chipurile că banii sunt din sursele lui Axenti Aurica, iar în al doilea certificat se indică că suma

de 10000 euro a fost primită de CNA de la Axenti Aurica, certificate care sunt inadmisibile și că în general de la Axenti Aurica personal nu au fost dobândite careva sume de bani, ceea ce încă o dată confirmă neîntrunirea laturii obiective a infracțiunii.

A invocat apărarea, că acțiunea civilă este neîntemeiată, or, neexistând prejudiciu, nici fapta ilegală cauzatoare de prejudiciu rezultă că nu sunt întrunite elementele răspunderii civile delictuale și acțiunea civilă urmează a fi respinsă.

4. Avocații Botezatu Gheorghe și Răileanu Petru în numele inculpatului și inculpatul Lihovețchi Alexandru, de asemenea au contestat sentința cu apel, solicitând casarea acesteia cu pronunțarea hotărâri de achitare de sub învinuirea în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal.

În motivarea apelului au invocat că, nu s-a constatat fapta infracțiunii și urmează să fie dispusă respingerea acțiunii civile.

În opinia apărării, prima instanță a apreciat arbitrar și eronat probele și circumstanțele cauzei, nu a luat în considerație că obligațiile asumate de către inculpat ca cererea de insolvență să fie retrasă, au fost îndeplinite la timp și cererea de revocare a procesului de insolvență a fost retrasă de către Sidorencu Maxim la solicitarea inculpatului, precum și că Axenti Aurica cunoștea că anume Sidorencu Maxim este reprezentantul SRL „Amir” și nu Guțanu Iurie.

Astfel, în cauză lipsește latura subiectivă a infracțiunii - intenția de a nu îndeplini angajamentul asumat, pe când Lihovețchi Alexandru a îndeplinit angajamentul, cererea fiind retrasă în judecată.

Totodată au mai relatat avocații că, în acuzare se indică că înșelăciunea constă în faptul că declarația de insolvență trebuia luată de Guțanu Iurie, dar a luat-o Sidorencu Maxim, însă instanța nu a ținut cont că Axenti Aurica de nenumărate ori a declarat că ei nu îi era principal cine va lua cererea de insolvență, important îi era ca s-o retragă, astfel nimeni nu a înșelat-o.

În urma înțelegerii avute cu inculpații Axenti Aurica a avut profituri materiale substanțiale, instanța nu a reținut că în plângerile inițiale Axenti Aurica nu a indicat că Guțanu Iurie nu este reprezentantul SRL „Amir” și că acesta va retrage cererea de insolvență, iar în convorbirea din 10 octombrie 2010 lui Axenti Aurica nu i s-a comunicat că Guțanu Iurie reprezintă firma dată.

La fel instanța nu a luat în considerație declarațiile lui T. Diacon, M. Sidorencu și M. Bolotov care au declarat că Axenti Aurica cunoștea că reprezentant al SRL „Amir” este Sidorencu Maxim, dar nu Guțanu Iurie, și a martorului Sorochin Iurie, care a declarat că de mai multe ori s-a întâlnit cu Axenti Aurica și aceasta știa că el, de asemenea, este reprezentantul SRL „Amir”, astfel nu i dovedit faptul că acesta a fost înșelat.

Au invocat apelanții, că în acțiunile inculpatului lipsește componența laturii obiective - scopul de profit, cauza penală a fost trimisă în instanță fără a avea o parte vătămată; au fost admise drept probe mai multe înregistrări și interceptări neautorizate în mod corespunzător.

De asemenea au mai relatat că, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii imputate nu este probată, iar toate învinuirile aduse au la bază doar declarațiile lui Axenti Aurica; instanța eronat, în lipsa unei opinii a unui specialist în domeniu sau a vreunei expertize și concluzii, a constatat că discuțiile dintre Lihovețchi Alexandru și Axenti Aurica au avut loc cu utilizarea procedeelelor psihologice, în cauză se dovedește că a avut loc o provocare din partea lui Axenti Aurica, care personal de nenumărate ori îl telefona pe inculpat și nimeni nu a exercitat presiune asupra ei, nu s-a luat în considerație că infracțiunea incriminată este una materială și se consideră consumată în momentul când vinovatul a avut posibilitatea reală să intre în posesia și folosința bunurilor părții vătămate, ceea ce nu a avut loc în cazul dat, banii fiind ridicați de către colaboratorii CCCEC în timpul reținerii.

Atât organul de urmărire penală, cât și instanța de judecată au comis încălcări esențiale de procedură, or, înregistrarea audio din 07 octombrie 2010 a fost efectuată până la începerea urmăririi penale.

Totodată cauza a fost pornită la 21 octombrie 2010 în baza art. 333 alin. (3) lit. a) Cod penal numai în privința lui Lihovețchi Alexandru „*in personam*”, iar în privința lui Guțanu Iurie cauza a pornită „*in personam*”, numai la 20 mai 2011, acesta fiind reținut ilegal, nefiind pornite în privința lui careva cauze penale și prin urmare acțiunile de urmărire penală urmează a fi declarate nule, mai mult, calitatea de bănuiți a acestora, potrivit art. 63 alin. (2) pct. 3) Cod de procedură penală, a încetat de drept la expirarea termenului de 3 luni, adică la 21 ianuarie 2011 și desfășurarea ulterioară a urmăririi penale a fost efectuată cu încălcarea prevederilor CEDO și nu are efecte juridice, astfel toate acțiunile de urmărire penală, inclusiv și reținerea inculpaților după 21 ianuarie 2011 sunt ilegale și urmează a fi declarate nule.

Au mai invocat și faptul că, acțiunile efectuate de directorul CCCEC, V. Chetraru la 10 noiembrie 2010 și 10 mai 2010 și de șeful-adjunct al Direcției nr.1 DGA, Brînză Gheorghe la 10 noiembrie 2010 nu au fost prevăzute la momentul efectuării lor de Codul de procedură penală, astfel urmează a fi declarate nule.

În procesele-verbale privind examinarea bancnotelor din 10 noiembrie 2015 – 10 mai 2010 nu este indicată data și ora începerii și terminării acțiunii de urmărire penală, iar ultimul a fost efectuat până la pornirea urmăririi penale, până la adresarea lui Axenti Aurica la organul de urmărire penală.

Consideră că la pronunțarea sentinței, prima instanță a depășit limitele învinuirii, deoarece în rechizitoriu este indicat că înșelăciunea a constat în faptul că Axenti Aurica ar fi fost indusă în eroare de faptul că a fost informată că Guțanu Iurie este reprezentantul SRL „Amir” și că el a luat cererea de pornire a procesului de insolvență, însă instanța a conchis că Axenti Aurica a fost dusă în eroare cu mărimea compensației administratorului și că chipurile i-a spus că fără implicarea lui Lihovețchi Alexandru procesul de insolvență va dura îndelungat și va fi imposibil a executa documentul executoriu.

Astfel la ședința din 18 martie 2016, procurorul a modificat învinuirea, care însă, nu a fost tradusă în limba rusă, iar copia nu a fost semnată de traducător, instanța a încălcat principiul contradictorialității și egalității procesului penal; instanța nu a ținut cont de persoana părții vătămate, care este avocat de profesie, are experiență de lucru, este bine cunoscută cu legile, fapt ce denotă că ea nu poate fi înșelată, acesta fiind în mai multe cauze parte vătămată sau martor principal.

5. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 decembrie 2016, apelurile au fost respinse ca nefondate cu menținerea sentinței.

În motivarea soluției instanța de apel a relatat că, prima instanță a dat apreciere corectă probelor administrate și circumstanțelor cauzei, examinându-le conform art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor și corect a ajuns la concluzia privind vinovăția inculpaților în săvârșirea infracțiunii incriminate.

6. Avocatul Botezatu Gheorghe în numele inculpatului Guțanu Iurie și inculpatul, invocând temeiurile pentru recurs prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 10) Cod de procedură penală, au declarat recurs ordinar, solicitând casarea hotărârilor instanțelor de fond cu dispunerea achitării lui Guțanu Iurie și respingerea acțiunii civile.

7. A mai contestat decizia cu recurs și avocatul Răileanu Petru în numele inculpatului Lihovețchi Alexandru care, invocând temeiurile prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 4), 6), 8), 9), 11), 15), 16) Cod de procedură penală, a solicitat casarea acestora, rejudecarea cauzei, cu pronunțarea unei hotărâri de achitare în privința lui Lihovețchi Alexandru, din motiv că nu s-a constatat fapta infracțiunii și că lipsesc elementele infracțiunii incriminate.

8. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 30 mai 2017, au fost admise recursurile, casată total decizia instanței de apel și dispusă rejudecarea cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Pentru pronunțarea soluției date, instanța de recurs a reținut, că menținând soluția primei instanțe, instanța de apel, deși a verificat o parte din probe, prin citirea lor în ședința de judecată, nu le-a dat o apreciere corespunzătoare, acestea nu au fost analizate complet, sub toate aspectele, cu o argumentare desfășurată a concluziilor sale, prin prisma coroborării, întru a confirma sau infirma o circumstanță, întru a exclude neconcordanțele între ele, și anume între declarațiile părții vătămate Axenti Aurica și ale inculpaților Lihovețchi Alexandru și Guțanu Iurie în ce privește învinuirea, precum că ultimul a fost prezentat în calitate de reprezentant al SRL „Amir”, ale martorilor: - Sidorenco Maxim, care a declarat că Axenti Aurica cunoștea că el este reprezentantul SRL „Amir”, că dânsul la rugămintea lui Lihovețchi Alexandru a retras cererea de intentare a procedurii de insolvență; Sorochin I., care a relatat că aflându-se în coridorul instanței de judecată, prin intermediul lui Lihovețchi Alexandru a făcut cunoștință cu Axenti Aurica, care l-a prezentat acesteia că este reprezentantul SRL „Amir”; Bolotov M.,

care a explicat că prin anul 2010 a telefonat o doamnă, nu ține minte numele ei, care a solicitat numărul de telefon al lui Lihovețchi Alexandru însă el nu i l-a dat, dar a scris numărul ei de telefon și i l-a transmis lui Lihovețchi Alexandru.

Reieșind din conținutul deciziei și a procesului-verbal al ședinței instanței de apel, instanța de recurs ordinar a constatat că instanța și-a motivat concluziile privind vinovăția inculpaților pe probe, care nu au fost cercetate în ședința instanței de apel, și anume: copia încheierii Curții de Apel Economice nr. 2e-965/10 din 14 aprilie 2009, copiile titlurilor executorii nr. 2e-472/2008 din 22 ianuarie 2008 și nr. 2e-2552/2009 din 02.02.2009 (f.d.100,103, 109 v.1), informația cu privire la dosarul civil nr.2e-965/2010 (f.d.148 v.1), procesul-verbal de percheziție (f.d. 22-23 v.2), decizia Colegiului Economic al Curții Supreme de Justiție din 11 noiembrie 2010 (f.d.138 v.1), contrar prevederilor art. 414 alin. (6) Cod de procedură penală, potrivit cărora instanța de apel nu este în drept să-și întemeieze concluziile pe probele cercetate de prima instanță dacă ele nu au fost verificate în ședința de judecată a instanței de apel și nu au fost consemnate în procesul-verbal.

Totodată, din procesul-verbal al instanței de apel, partea apărării nefiind de acord cu conținutul proceselor-verbale de consemnare a înregistrărilor video-audio, invocând că acestea au fost denaturate, a solicitat reluarea cercetării judecătorești și vizionarea înregistrărilor video care, în opinia lor, au o importanță majoră pentru soluționarea cauzei și pot servi ca probă pentru stabilirea adevărului, instanța însă contrar prevederilor art. 378 Cod de procedură penală, nu a reacționat în nici un mod la această solicitare și nu s-a expus asupra admiterii sau respingerii cererii sau demersului respectiv, lipsind partea apărării de a beneficia de drepturile sale procesuale.

Concomitent, instanța de recurs a remarcat, că instanțele, la constatarea faptei incriminate inculpaților, au depășit limitele învinuirii, precum și că instanța de apel s-a expus superficial asupra motivelor invocate în apelurile părții apărării.

9. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 iunie 2018, apelurile declarate de avocatul Botezatu Gheorghe în numele inculpatului Guțanu Iurie, de inculpatul Lihovețchi Alexandru, de avocatul Botezatu Gheorghe în numele inculpatului Lihovețchi Alexandru și apelul suplimentar declarat de avocatul Răileanu Petru în numele inculpatului Lihovețchi Alexandru au fost admise, inclusiv din oficiu în baza art. 409 alin. (2) Cod de procedură penală, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care:

Lihovețchi Alexandru și Guțan Iurie au fost achitați de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 42 alin. (3) și alin. (5), art. 190 alin. (5) Cod penal, din motiv că fapta inculpaților nu întrunește elementele infracțiunii incriminate.

Acțiunea civilă a fost lăsată fără examinare.

9.1. În motivarea deciziei adoptate instanța de apel a invocat că, la pronunțarea sentinței, instanța de fond a stabilit eronat circumstanțele de fapt și de drept, situația de fapt reținută de instanța de fond nu corespunde probelor din dosar, care au fost apreciate incorect, instanța de fond eronat i-a recunoscut vinovați pe Lihovețchi Alexandru și Guțanu Iurie în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 42 alin. (3), art. 190 alin. (5) Cod penal.

Astfel, în opinia instanței de apel, vinovăția inculpaților Lihovețchi Alexandru și Guțanu Iurie în săvârșirea infracțiunii de escrocherie în proporții deosebit de mari nu a fost demonstrată, nu a fost probată prin ansamblul de probe prezentate de către procuror și cercetate de instanța de apel.

La fel, din probele prezentate de partea acuzării, instanța de apel a ajuns la concluzia că acestea nu dovedesc că în acțiunile inculpaților Lihovețchi Alexandru și Guțanu Iurie sunt întrunite elementele infracțiunii de *neglijență în serviciu*, ceea ce determină necesitatea achitării acestora.

Instanța de apel a remarcat, că în susținerea învinuirii, partea acuzării a prezentat spre cercetare următoarele probe care ar confirma faptele și vinovăția inculpaților: declarațiile părții vătămate Axenti Aurica (f.d. 128-134, 139 vol. III), declarațiile martorului Fakir Derar (f.d. 146 vol. III), declarațiile martorului Sidorencu Maxim (f.d. 147-150 vol. III), declarațiile martorului Sorochin Iurie (f.d. 12-15 vol. IV), declarațiile martorului Bolotov Maxim (f.d. 43 vol. IV), declarațiile martorului Diaconu Tatiana (f.d. 53 vol. IV), precum și probele scrise procesul-verbal de primire a plângerii/denuțului depus de Axenti Aurica la 08 octombrie 2010 (f.d. 20 vol. I), copia hotărârii Judecătorei economice de circumscripție din 25 mai 2009 (f.d. 27 vol. I), copia titlului executoriu în dosarul nr. 2-1299/2009 din 02 iunie 2009 (f.d. 28 vol. I), copia încheierii judecătorești Botanica, mun. Chișinău din 02 iunie 2009 (f.d. 29 vol. I), copia încheierii judecătorești Botanica, mun. Chișinău din 10 aprilie 2009 (f.d. 30 vol. I), copia încheierii Curții de Apel Economice din 27 iulie 2010 (f.d. 35 vol. I), copia cererii depuse de Lihovețchi Alexandru și reprezentantul „Amir” în Curtea de Apel Chișinău (f.d. 41 vol. I), cererea depusă de Sidorencu Maxim în Curtea de Apel Economică la 11 noiembrie 2010 (f.d. 43 vol. I), copia încheierii executorului judecătoresc, Vladimir Racilă din 14 iulie 2009 (f.d. 54 vol. I), copia încheierii nr. 2e-965/2010, a Curții de Apel Economice (f.d. 100 vol. I), copia titlului executoriu nr. 2e-472/2008 din 22 octombrie 2008 (f.d. 103 vol. I), copia titlului executoriu nr. 2e-2552/2009 din 02 februarie 2009 (f.d. 109 vol. I), informația cu privire la dosarul civil nr. 2e-965/2010 (f.d. 84-148 vol. I), decizia privind controlul transiterii banilor din 10 noiembrie 2010 (f.d. 235 vol. I), procesul-verbal privind examinarea bancnotelor din 10 noiembrie 2010 (f.d. 236-237 vol. I), decizia privind controlul transiterii banilor din 10 mai 2011 (f.d. 245 vol. I), procesul-verbal de examinare a bancnotelor din 10 mai 2011 (f.d. 236-237 vol. I), procesul-verbal privind marcarea banilor din 10 mai 2011 (f.d. 48-249 vol. I), copia color a bancnotelor marcate, cu valoarea nominală a acestora și numerele

fiecăreia (f.d. 250-253 vol. I), procesul-verbal de percheziție la domiciliu lui Guțan Iurie la 11 mai 2011 (f.d. 18 vol. II), procesul-verbal de percheziție la domiciliul lui Lihovețchi Alexandru la 11 mai 2011 (f.d. 22-23 vol. II), procesul-verbal de examinare a obiectului din 19 mai 2011 (f.d. 91 vol. II), raportul de expertiză nr. 1055-1056, 1074-1075 seria BB 001537 din 25 mai 2011 (f.d. 70-83 vol. II), procesul-verbal de examinare a obiectului din 30 mai 2011 (f.d. 84 vol. II), procesul-verbal de examinare a obiectului din 22 iunie 2011 (f.d. 93 vol. II), procesul verbal de percheziție corporală și examinare corporală din 11 mai 2011 (f.d. 118 vol. II), procesul-verbal de percheziție corporală a lui Guțanu Iurie (f.d. 152 vol. II), procesul-verbal de confruntare dintre Axenti Aurica și Guțan Iurie (f.d. 1874 vol. II), procesul-verbal de ridicare a obiectului, CD-lui din 21 octombrie 2010 (f.d. 187 vol. II), procesul-verbal de examinare a obiectului din 21 octombrie 2010 (f.d. 188-198 vol. II), recipisă scrisă de Axenti Aurica din 10 noiembrie 2011 (f.d. 202 vol. II), procesul-verbal de apreciere a importanței informației culese din 11 noiembrie 2010 (f.d. 205 vol. II), stenograma convorbirilor din 10 noiembrie 2010 dintre Axenti Aurica, Lihovețchi Alexandru și Guțan Iurie (f.d. 206 vol. II), procesul-verbal de examinare a bancnotelor din 10 noiembrie 2010 (f.d. 236-244 vol. I), procesul-verbal din 08 aprilie 2011 privind înzestrarea martorului Axenti Aurica cu tehnică specială – camera de luat vederi (f.d. 212 vol. II), procesul-verbal privind înregistrarea comunicărilor și de imagini din 08 aprilie 2011 (f.d. 213 vol. II), stenograma convorbirilor dintre Axenti Aurica, Lihovețchi Alexandru și Guțanu Iurie (f.d. 215-219 vol. II), procesul-verbal din 11 mai 2011 privind înzestrarea martorului Axenti Aurica cu tehnică specială – camera de luat vederi (f.d. 220 vol. II), stenograma convorbirilor dintre Axenti Aurica, Lihovețchi Alexandru și Guțanu Iurie din 11 mai 2011 (f.d. 223-229 vol. II), procesul-verbal de examinare a bancnotelor din 10 mai 2011 (f.d. 244-247 vol. I), procesul-verbal de marcarea bancnotelor din 10 mai 2011 (f.d. 248-253 vol. I), procesul-verbal privind înzestrarea cu tehnică specială din 10 noiembrie 2010 (f.d. 203 vol. II), procesul-verbal privind înregistrarea comunicărilor și de imagini din 10 noiembrie 2010 (f.d. 204 vol. II), procesul-verbal de apreciere a importanței informației culese din 11 noiembrie 2010 (f.d. 205-211 vol. II), procesul-verbal privind înzestrarea cu tehnică specială din 08 aprilie 2011 (f.d. 212 vol. II), procesul-verbal privind înregistrarea comunicărilor și de imagini (f.d. 213 vol. II), procesul-verbal de apreciere a importanței informației culese din 09 aprilie 2011 (f.d. 214-219), procesul-verbal privind înzestrarea cu tehnică specială din 11 mai 2011 (f.d. 214-219 vol. II), procesul-verbal privind înzestrarea cu tehnică specială din 11 mai 2011 (f.d. 220 vol. II), procesul-verbal privind înregistrarea comunicărilor și de imagini din 11 mai 2011 (f.d. 221 vol. II), procesul-verbal de apreciere a importanței informației culese din 12 mai 2011 (f.d. 222-229 vol. II), procesul-verbal de înregistrare și interceptare a convorbirilor telefonice din 12 noiembrie 2010 (f.d. 233 vol. II), procesul-verbal de apreciere a informației culese din 12 noiembrie 2010 (f.d. 232-233-252 vol. II), procesul-verbal de ridicare din

14 mai 2011 (f.d. 200 vol. I), procesul-verbal de examinare a obiectului din 14 mai 2011 (f.d. 201 vol. II), recipisă în original, întocmită de Axenti Aurica, datată cu 10 noiembrie 2010 (f.d. 202 vol. II), procesul-verbal de informare despre finisarea urmăririi penale și prezentarea materialelor cauzei penale (f.d. 55-58 vol. III), procesul-verbal al ședinței din 28 februarie 2012 (f.d. 120-103 vol. III), procesul-verbal al ședinței din 18 februarie 2016 (f.d. 6-7 vol. V).

Judecând apelurile în contextul verificării legalității și temeiniciei hotărârii atacate, instanța de apel a conchis că vinovăția inculpaților Lihovețchi Alexandru și Guțanu Iurie în săvârșirea infracțiunilor încriminate nu a fost demonstrată prin probele prezentate și analizate prin prisma art. 101 Cod de procedură penală.

În opinia instanței de apel, împrejurările ce determină necesitatea achitării lui Lihovețchi Alexandru și Guțanu Iurie se constată prin totalitatea de probe prezentate de partea acuzării și partea apărării în cauza penală.

Descriind infracțiunea de escrocherie din punct de vedere teoretic, instanța de apel a considerat că în acțiunile inculpaților nu se regăsesc elementele infracțiunii imputate și aceștia urmează a fi achitați de sub învinuirea adusă în baza art. 42 alin. (3) și (5), art. 190 alin. (5) Cod penal.

Totodată instanța de apel a relatat că, în ședința de judecată s-a demonstrat cu certitudine că Lihovețchi Alexandru în perioada 27.07.2010-11.11.2010 a avut calitatea de administrator provizoriu al întreprinderii ÎI „Diacon T.N.”, fapt confirmat de către toți participanții la proces.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 11.11.2010 s-a admis recursul declarat de ÎI „Diacon T.N.” împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău, prin care s-a primit spre examinare cererea introductivă depusă de creditorul SRL „Amir”, ca temei pentru casare fiind invocat inclusiv motivul depunerii cererii de retragere a cererii introductive depusă de reprezentantul SRL „Amir” dl Sidorenco, care a fost audiat în calitate de martor și a confirmat acest fapt.

Astfel a relatat instanța de apel că, prin această probă cercetată se confirmă poziția apelanților precum că nu există componenta infracțiunii la caz, ci doar relații civile, dar și situația de provocare precum s-a constatat din probele cercetate în zilele imediat următoare numirii lui Lihovețchi Alexandru ca administrator provizoriu, când Axenti Aurica a telefonat la SRL „Amir” pentru a afla cine se ocupă de cauza de insolvabilitate și a primi datele de contact ale lui Lihovețchi Alexandru, fapt confirmat prin declarațiile martorului Bolotov Maxim (angajatul SRL „Amir”).

Instanța de apel a accentuat că, de către prima instanță nu au fost luate în considerație probele cercetate care confirmă poziția apărării, și anume declarațiile martorilor Sidorenco Maxim și Sorochin Iurii, care au declarat că Axenti Aurica cunoștea că anume ei sunt reprezentanții SRL „Amir” și în nici un caz, Guțanu Iurie nu reprezenta această companie și nimeni nu a invocat acest fapt, decât Axenti Aurica.

Concomitent, instanța de apel nu a fost de acord cu argumentul primei instanțe, potrivit căreia Guțanu Iurie a participat la scrierea recipisei, or, acest lucru probează doar că Guțanu Iurie a împrumutat bani lui Axenti Aurica, fiind evident că persoana care împrumută bani altei persoane este prezentă la scrierea recipisei cât și poate dicta împrumutatului unele formulări pentru a se asigura de restituirea împrumutului și acest fapt nu poate fi imputat ca probă a participării la o escrocherie.

Cu referire la poziția acuzării potrivit căreia latura obiectivă a infracțiunii se demonstrează prin faptul că Lihovețchi Alexandru a comunicat lui Axenti Aurica că Guțanu Iurie este reprezentant al întreprinderii „Amir” și anume el va retrage cererea privind pornirea procesului de insolvență, instanța de apel a remarcat că aceste circumstanțe nu se dovedesc prin materialele cauzei, în special ele nu sunt reflectate în înscrisurile audio și video anexate.

Axenti Aurica în cadrul procesului penal a declarat că Lihovețchi Alexandru a comunicat că Guțanu Iurie este reprezentant al întreprinderii „Amir”, însă nici la urmărirea penală și nici în prima instanța nu a declarat că anume de Guțanu Iurie depindea retragerea cererii introductive. Prima dată Axenti Aurica a declarat acest lucru la 21.11.2016, peste 6 ani de la evenimentele produse, fiind greu de crezut că ea și-a adus aminte despre asta peste o perioadă atât îndelungată, și anume după examinarea cererii de apel a lui Lihovețchi Alexandru, unde a fost menționat acest fapt.

Axenti Aurica singură recunoaște că a propus bani pentru că cererea introductivă să fie retrasă. Astfel, Lihovețchi Alexandru a îndeplinit integral obligațiile asumate și condițiile puse de către Axenti Aurica, a convenit cu reprezentantul întreprinderii „Amir” pentru a retrage cererea introductivă.

Mai mult, materialele procesului penal demonstrează că inculpații o convingeau pe Axenti Aurica că ei nu sunt reprezentanții întreprinderii „Amir” și altă persoană va retrage cererea introductivă (vol. 5 pag. 77-80) (vol. 2 pag. 207).

Din aceeași înregistrare rezultă, că înainte de a transmite mijloace bănești, Axenti Aurica a comunicat precum că Guțanu Iurie nu înțelege ce este o recipisă și prin urmare nu poate fi reprezentant al întreprinderii „Amir”, la ce inculpații au comunicat că el este jurist, și nimeni nu a comunicat că este jurist al întreprinderii „Amir”. Aici Lihovețchi Alexandru a comunicat că a vorbit cu o altă persoană care la ora 08:00-08:30 va fi acolo și va retrage cererea privind intentarea procedurii de insolvență. A două zi dimineața Axenti Aurica și Sidorencu Maxim, care este reprezentant al întreprinderii „Amir” s-au întâlnit la Curtea de Apel Economică și au retras cererea introductivă.

Mai mult, Sidorencu Maxim reprezentant al SRL „Amir” fiind audiat în instanța de judecată a comunicat că a depus cererea privind retragerea cererii privind pornirea procedurii de insolvență din rugămintea lui Lihovețchi Alexandru (vol. 3 pag. 148-150).

În concluzie, instanța de apel a menționat că, în acțiunile inculpaților lipsesc semnele calificative ale infracțiunii prevăzute de art. 190 Cod penal, deoarece nu a avut loc nici înșelăciune, nici abuz de încredere. Axenti Aurica a comunicat că a fost constrânsă să încheie o tranzacție și ei îi era indiferent dacă Guțanu Iurie a fost angajat al întreprinderii „Amir” sau nu. Dacă chiar aceasta ar fi avut loc și Axenti Aurica a crezut că Guțanu Iurie este reprezentant „Amir” nu este legătură cauzală între aceasta și primirea banilor, prin urmare lipsesc și elementele infracțiunii de escrocherie.

Astfel, angajamentul de a retrage cererea privind pornirea procesului de insolabilitate a fost îndeplinit.

Axenti Aurica nu o dată a comunicat instanței de judecată că inculpații au constrâns-o să scrie o recipisă și i-au dictat fiecare cuvânt, fiind presată.

Iar fiind vizionată înregistrarea video din 10 noiembrie 2010 instanța de judecată s-a convins că nu au fost careva constrângeri din partea inculpaților nimeni nu a dictat textul recipisei și recipisa a fost întocmită benevol.

Instanța de apel a mai menționat, că prima instanță nu a indicat în sentință prin ce se demonstrează latura obiectivă a infracțiunii (înșelăciune) în legătură cu faptele indicate în actul de acuzare și s-a referit la declarațiile lui Axenti Aurica, care a comunicat că procesul va dura 5-7 ani. Iar conform materialelor cauzei nici în declarațiile date în cadrul urmăririi penale, nici în instanța de judecată la 28 decembrie 2012, Axenti Aurica nu a comunicat despre acest fapt. Prima dată ea a comunicat aceasta la sfârșitul anului 2015, amintind despre aceasta peste 5 ani de zile după întrebarea părții apărării despre depunerea acțiunii civile și neavând răspuns la această întrebare a răspuns că a fost constrânsă pentru a întocmi o recipisă (vol. 4 pag. 189).

În consecință instanța de apel a reflectat că învinuirea adusă lui Lihovețchi Alexandru și Guțanu Iurie nu își găsește confirmare în materialele cauzei, or, inculpaților li se impută escrocheria comisă prin înșelăciune și abuz de încredere, care nu au fost dovedite în ședința de judecată.

În contextul pronunțării soluției de achitare a inculpaților, instanța de apel cu referire la prevederile art. art. 219, 221, 387 Cod de procedură penală, a ajuns la concluzia de a lăsa acțiunea civilă fără examinare.

10. Procurorul în Procuratura de circumscriptie Chișinău, Scutelnic Cătălin, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, a declarat recurs ordinar solicitând casarea deciziei instanței de apel cu menținerea în vigoare a sentinței.

În motivarea recursului a invocat procurorul că, probele prezentate de către partea acuzării în totalitate dovedesc vinovăția lui Lihovețchi Alexandru și Guțanu Iurie, probe care în mod inexplicabil au fost respinse și apreciate critic de către instanța de apel.

Mai mult, acuzarea consideră că instanța de apel și-a întemeiat concluzia predominant doar în baza declarațiilor inculpaților, fără a ține cont de faptul că

versiunea acestora este combătută prin probele administrate de către acuzare și cercetate de către instanța de fond.

Astfel, acuzarea consideră că instanța de fond corect a constatat că, prin acțiunile inculpaților Lihovețchi Alexandru și Guțanu Iurie, s-au periclitat în principal - relațiile sociale cu privire la posesia asupra bunurilor mobile, iar în plan secundar - relațiile sociale cu privire la libertatea manifestării de voință și minimul necesar de încredere.

Cu referire la elementele constitutive ale componenței de infrafracțiune prevăzută de art. 190 alin. (5) Cod penal, recurentul a remarcat că în ședința de judecată s-a stabilit cu certitudine că inculpatul Lihovețchi Alexandru, prin înțelegere prealabilă cu Guțanu Iurie, în perioada 10 noiembrie 2010-11 mai 2011 au dobândit prin înșelăciune de la cet. Axenti Aurica, mijloace financiare în sumă de 10 000 euro, ceia ce constituie proporții deosebit de mari.

Acest fapt a fost probat în ședința de judecată prin declarațiile părții vătămate Axenti Aurica, date în prima instanță și în instanța de apel care a declarat că suma de 10 000 euro i-a fost solicitată pentru a nu crea impedimente în realizarea dreptului de creditor gajist asupra bunului imobil pentru care deținea dreptul de gaj legal.

Lihovețchi Alexandru i-a explicat că dacă nu este de acord să transmită suma cerută procesul de insolvență sub diferite pretexte va fi tergiversat 5-7 ani, așa cum este indicat și în înregistrarea audio. A menționat că, inculpatul Guțanu Iurie, intervenea des, a fost activ atunci când discuta despre posibilitatea reală de a primi acești bani de la el.

Mai mult ca atât, faptul însușirii mijloacelor bănești rezultă din interceptările convorbirilor telefonice din care se rezultă că inculpatul Lihovețchi Alexandru, în discuția cu partea vătămată, Axenti Aurica, în încercarea de a o convinge că va face tot posibilul întru rezolvarea problemei ei, și anume în determinarea reprezentantului SC „Amir,” Guțanu Iurie, de a retrage cererea introductivă a debitorului comun ÎI „Diacon TN” și-a manifestat deliberat și incontestabil intenția de a o determina să-i transmită în proprietatea sa bani, cu titlul de recompensă pentru facilitățile și efortul depus, inclusiv ca remunerare a muncii sale.

Astfel, în opinia acuzatorului de stat, prima instanță corect a apreciat critic alegațiile inculpaților precum că nu sunt probe pertinente și concludente întru probarea vinovăției inculpaților, or, pe parcursul examinării prezentei cauze s-a stabilit cu certitudine faptul însușirii mijloacelor financiare în sumă de 10 000 euro, de la partea vătămată Axenti Aurica, în perioada 10 noiembrie 2010-11 mai 2011.

La cazul dedus judecării, inculpații Lihovețchi Alexandru și Guțanu Iurie au recurs la înșelăciune activă, și anume sub modalitatea înșelăciunii cu privire la anumite acțiuni și promisiuni.

În acest context se notează că întru realizarea intențiilor sale criminale, având scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, inculpatul, Lihovețchi Alexandru, fiind numit în calitate de administrator provizoriu al

insolvabilității, al ÎI „Diacon T.N.” prin încheierea Curții de Apel Economice, în dosarul nr. 26-965/2010, prin înțelegere prealabilă cu Guțanu Iurie, a contactat-o pe cet. Axenti Aurica, căreia i-a comunicat că, pentru suma de 10000 euro nu-i va pune impedimente, or va facilita, la realizarea dreptului său de creditor-ipotecar asupra imobilului ce aparține cu drept de proprietate ÎI „Diacon T.N.”, amplasat în xxxxx, și-l va determina pe presupusul reprezentant SRL „Amir”, Guțanu Iurie, să retragă cererea de intentare a procesului de insolvență în privința ÎI „Diacon T.N.”.

Totodată, la întâlnirile avute cu cet. Axenti Aurica, Lihovețchi Alexandru îl prezenta pe Guțanu Iurie, ca fiind reprezentantul SRL „Amir” fapt care nu corespunde realității, deoarece cet. Guțanu Iurie nu este angajat al SRL „Amir” și nu a fost împuternicit să reprezinte interesele acesteia de către directorul, Fakir Derar.

La acest capitol, este de menționat că din declarațiile martorului, Fakir Derar, directorul SRL „Amir”, rezultă că, a fost eliberată procură cet. Sidorencu Maxim în scopul reprezentării de către acesta a intereselor SRL „Amir” la Curtea de Apel Economică pe faptul înaintării cererii de intentare a procedurii de insolvență față de SRL „Amir”. Candidatura lui Sidorencu Maxim a fost propusă de către Lihovețchi Alexandru, cu care și coordona acțiunile necesare pe cazul dat. Referitor la cet. Guțanu Iurie a declarat că, acesta nu a activat niciodată la SRL „Amir” și nu a fost împuternicit să reprezinte interesele întreprinderii.

Totodată, martorul Sidorencu Maxim a declarat că, la propunerea lui Lihovețchi Alexandru a reprezentat interesele SRL „Amir” la Curtea de Apel Economică conform cererii privind intentarea procesului de insolvență în privința ÎI „Diacon T.N.” și în legătură cu aceasta i-a fost eliberată procură.

Toate acțiunile pe cazul dat Lihovețchi Alexandru le coordona personal cu directorul SRL „Amir” el doar executând indicațiile acestuia.

Referitor la Guțanu Iurie a declarat că, îl cunoaște datorită faptului că, acesta comunica cu Lihovețchi Alexandru. Alte persoane decât el, interesele SRL „Amir” pe cazul dat nu au reprezentat și Guțanu Iurie nu are nici o atribuție la faptul dat.

În plus, prin abuz de încredere se înțelege exploatarea de către făptuitor a raportului de încredere care s-au stabilit între el și victimă.

Prin urmare, inculpații Lihovețchi Alexandru și Guțanu Iurie au recurs și la abuzul de încredere. Or, după cum au precizat atât inculpații cât și partea vătămată, activează în domeniul juridic, iar inculpații, Lihovețchi Alexandru și Guțanu Iurie, întru realizarea bunului imobil gajat din r. Călărași și stingerea datoriei ce o avea Tatiana Diacon față de partea vătămată.

Totodată, se reține că întru asigurarea primirii ultimei tranșe de bani, dorind să creeze impresia, prezența unor relații civile, inculpatul, Lihovețchi Alexandru, împreună cu inculpatul, Guțanu Iurie, au determinat-o pe partea vătămată, Axenti Aurica, să întocmească, o recipisă fictivă pe numele ultimului (Guțanu Iurie), precum că, a luat cu împrumut mijloace financiare de la ultimul în sumă de 6500

euro și se obligă să-i restituie într-o perioadă scurtă de timp, iar în cazul în care nu-i va achita în termen, urmează să achite penalități.

Mai invocă recurentul că, inculpații Lihovețchi Alexandru și Guțanu Iurie, au recurs anume la înșelăciunea activă și abuz de încredere pentru a dobândi bunurile de la partea vătămată. Mai mult, după cum rezultă din declarațiile părții vătămate și înregistrările comunicărilor anume inculpatul, Guțanu Iurie, i-a propus părții vătămate să pună în gaj apartamentul său pentru a achita suma solicitată de aceștia. Aceasta refuzând categoric, după care tot inculpatul, Guțanu Iurie, i-a sugerat că are mulți prieteni și colegi avocați de la care ar putea împrumuta suma de 10000 euro.

În plus, partea vătămată a relatat că, Guțanu Iurie în discuția din 07.10.2010 și 10.11.2010 când i-a cerut să întocmească recipisa fictivă, a menționat că este reprezentant al SRL „Amir”, iar suma de 6500 euro a fost primită nemijlocit de Guțanu Iurie și Lihovețchi Alexandru la aceeași masă.

Astfel, din probele supuse cercetării, rezultă că încă la momentul când i-a propus părții vătămate, Aurica Axenti, să le de-a suma de 10 000 euro chipurile pentru retragerea cererii de intentare a procesului de insolabilitate, aceștia cunoșteau despre netemeinicia cererii în cauză. Or, ca rezultat prin Decizia Colegiului Economic al Curții Supreme de Justiție din 11 noiembrie 2010 s-a admis recursul declarat de ÎI „Diacon T.N.” și s-a casat încheierea Curții de Apel Economice din 27 iulie 2010 deoarece ÎI „Diacon T.N.” nu are careva datorii față de ÎM „Amir”. Iar ca urmare, prin încheierea Curții de Apel Economice din 09 decembrie 2010 s-a restituit fără examinare cererea introductivă depusă de SRL „Amir”.

În aceeași ordine de idei, acuzarea consideră neîntemeiate afirmațiile apărării privind presupusa provocare din partea părții vătămate, Axenti Aurica, dat fiind faptul că aceasta este avocat și pe rolul mai multor instanțe se mai află cauze cu participarea acesteia.

Or, în situația în care inculpații pretind că au fost provocați la săvârșirea infracțiunii, este necesar de a verifica dacă aceștia puteau fi în mod rezonabil considerați ca fiind implicați în activitatea infracțională respectivă până la implicarea poliției. Prin urmare, instanța de apel urma să verifice dacă Lihovețchi Alexandru și Guțanu Iurie ar fi săvârșit infracțiunea în lipsa pretinsei provocări.

În această ordine de idei, acuzarea constată că inculpații, Lihovețchi Alexandru și Guțanu Iurie, i-au propus ajutor părții vătămate în vederea evaluării și comercializării bunului din r-nul Călărași prin faptul retragerii cererii privind intentarea procedurii de insolabilitate față de ÎI „Diacon T.N.”.

Mai mult, din probele cercetate rezultă că anume inculpații, Lihovețchi Alexandru și Guțanu Iurie, exercitau presiuni asupra părții vătămate, pentru a le transmite cu orice preț suma de 10 000 euro, în acest sens, aceștia îi dădeau și sfaturi cum să facă rost de suma dată de bani.

Prin urmare, în cazul de față însă, nu sunt întrunite condițiile unei acțiuni de provocare a inculpaților.

11. A mai contestat decizia instanței de apel cu recurs și partea vătămată Axenti Aurica, invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6 Cod de procedură penală, solicitând casarea deciziei cu trimiterea cauzei la o nouă rejudecare în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea cererii de recurs partea vătămată invocă că, instanța de apel, în exclusivitate, își argumentează decizia doar pe declarațiile inculpaților și pe declarațiile martorilor apărării inculpaților.

Totodată a mai invocat că, instanța de apel, la rejudecarea cauzei, selectiv, la cererea apărării inculpaților a vizionat/audiat doar o parte din înregistrări audio/video și nu în consecutivitatea evenimentelor de fapt, pentru a constata cu luciditate acțiunile infracționale ale inculpaților, așa cum s-a procedat în instanța de fond.

Astfel, instanța de apel prin decizia pronunțată vădit își depășește competența și limitele judecării apelurilor, invocând că este probat faptul că partea vătămată ar fi contractat un împrumut de la Guțanu Iurie în sumă de 6500 euro, menționând că acest fapt se confirmă prin recipisa în original anexată la materialele dosarului, înregistrarea video și stenograma, care au fost cercetate în ședința judiciară.

Mai relatează recurentul că, instanța de apel eronat a dat apreciere declarațiilor părții vătămate, denaturând probatoriul și interpretând pe alocuri total eronat probatoriul existent la dosar, depășind limitele competenței în constatarea fără probe a unui pretins împrumut contractat, declarând existența calității de debitor unei persoane care nu a efectuat un împrumut.

În recursul ordinar suplimentar, partea vătămată Axentii Aurica susține opinia separată a judecătorului Curții de Apel Chișinău, Ouș Ludmila.

12. Avocatul Răileanu Petru în numele inculpatului Lihovețchi Alexandru a depus referință la recursurile declarate, pledând pentru respingerea acestora, ca fiind inadmisibile și menținerea în vigoare a deciziei instanței de apel.

Inculpatul Guțanu Iurie, de asemenea a depus referință la recursurile ordinare declarate de către procuror și de către partea vătămată, pledând pentru declararea inadmisibilității acestora, ca fiind vădit neîntemeiate.

La recursul procurorului a depus referință și inculpatul Lihovețchi Alexandru, menționând că recursul este nemotivat și nu se încadrează în temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

Avocatul Botezatu Gheorghe în numele inculpatului Guțanu Iurie la fel a depus referințe la recursurile declarate de către procuror și de către partea vătămată, menționând că aceste recursuri sunt neîntemeiate, deoarece nu abordează probleme de drept de importanță generală pentru jurisprudență.

13. Judecând recursurile ordinare declarate în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal lărgit concluzionează că acestea urmează a fi admise din considerentele ce urmează a fi desfășurate în cele ce urmează.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, instanța de recurs, judecând recursul, admite recursul, casează hotărârea atacată și dispune rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

De asemenea, instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârile atacate și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

După cum rezultă din conținutul cererilor de recurs declarate în speță, acestea se întemeiază pe temeiurile pentru recurs prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, potrivit cărora, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și apel atunci când 6) hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii.

Analizând textul deciziei contestate prin prisma argumentelor invocate în recursuri și temeiurilor de casare nominalizate, Colegiul penal constată că criticele aduse de către titularii cererilor de recurs și-au găsit confirmare în speța dedusă judecării.

În acest context instanța de recurs menționează, că conform art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar și oricăror probe noi prezentate instanței de apel sau cercetează suplimentar probele administrate de prima instanță. Instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor din dosar.

Instanța de apel, este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel. Chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat sau trebuia să se pronunțe prima instanță și care prin apel se transmit instanței de apel sunt: dacă fapta reținută ori numai imputată s-a săvârșit ori nu, dacă fapta a fost săvârșită de inculpat și în ce împrejurări s-a comis, dacă probele corect au fost apreciate prin prisma cumulului de probe anexate și administrate la dosar în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală.

La chestiunile de drept se referă cele ce țin de următoarele: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just, dacă normele de drept procesual, penal sau administrativ au fost corect aplicate, hotărârea adoptată urmând să conțină răspuns la toate motivele invocate.

Colegiul penal notează, că hotărârile pronunțate de instanțele de fond trebuie să fie motivate atât în fapt, cât și în drept, în corespundere cu prevederile legislației în vigoare, pentru a permite instanței superioare de a verifica corespunderea hotărârii pronunțate cu legea. Necesită a se avea în vedere că nu numai nemotivarea hotărârii, dar și motivarea insuficientă sau motivarea în termeni generali, vagi, reprezintă motiv de casare. Nemotivarea ca o omisiune esențială apare astfel ca un viciu de procedură.

După cum rezultă din materialele cauzei, potrivit rechizitoriului și ordonanțelor procurorului de modificare a învinuirii în ședința de judecată din 18 martie 2016,

Lihovețchi Alexandru a fost pus sub învinuire în baza art. art. 42 alin. (3), 190 alin. (5) Cod penal, iar

Guțanu Iurie a fost pus sub învinuire în baza art. art. 42 alin. (5), 190 alin. (5) Cod penal.

Potrivit sentinței Lihovețchi Alexandru și Guțanu Iurie au fost recunoscuți vinovați și condamnați în baza art. 190 alin. (5) Cod penal, *escrocheria, caracterizată prin dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane, prin înșelăciune și abuz de încredere, în proporții deosebit de mari.*

Judecând apelurile declarate de către partea apărării, instanța de apel le-a considerat întemeiate, și dispunând admiterea acestora, inclusiv din oficiu în baza art. 409 alin. (2) Cod de procedură penală, a pronunțat o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care a dispus achitarea lui Lihovețchi Alexandru și Guțanu Iurie de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 42 alin. (3) și (5), art. 190 alin. (5) Cod penal, din motiv că fapta inculpaților nu întrunește elementele infracțiunii incriminate.

Cu referire la sentința primei instanțe, Colegiul penal menționează că aceasta a fost emisă cu încălcarea prevederilor art. art. 384 alin. (3), 385 alin. (1), pct. 1)-4), 394 alin. (1), pct. 1), 2), 4), 5) Cod de procedură penală, conform cărora sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. La adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează chestiunile dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul, dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat, dacă fapta întrunește elementele infracțiunii și de care anume lege penală este prevăzută ea, dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracțiuni. Partea descriptivă a sentinței de condamnare trebuie să cuprindă descrierea faptei criminale, considerată ca fiind dovedită, indicându-se locul, timpul, modul săvârșirii ei, forma și gradul de vinovăție, motivele și consecințele infracțiunii, probele pe care se întemeiază concluziile instanței de judecată și motivele pentru care instanța a respins alte probe, în cazul când o parte a acuzației este considerată neîntemeiată - temeiurile pentru aceasta.

Astfel, deși în partea descriptivă a sentinței a fost enunțată concluzia că acțiunile inculpaților au fost corect calificate în baza art. 42 alin. (3), 190 alin. (5) Cod penal în cazul lui Lihovețchi Alexandru și în baza art. 42 alin. (5), 190 alin. (5)

Cod penal în cazul lui Guțanu Iurie, totuși în dispozitivul sentinței, prima instanță îi recunoaște vinovați și îi condamnă pe Lihovețchi Alexandru și Guțanu Iurie numai în baza art. 190 alin. (5) Cod penal - *pentru săvârșirea escrocheriei, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune sau abuz de încredere, în proporții deosebit de mari.*

Totodată, din partea descriptivă a sentinței de condamnare rezultă că instanța a constatat fapta ca fiind dovedită în privința ambilor inculpați, fără a face o delimitare între acțiunile imputate acestora, or, potrivit practicii judiciare în cazul în care infracțiunea a fost săvârșită de două sau mai multe persoane, la constatarea faptei e necesar să fie expuse acțiunile concrete săvârșite de către fiecare inculpat.

De asemenea, la calificarea faptelor constatate ca fiind dovedite în acțiunile inculpaților, prima instanță a reținut că aceștia au săvârșit escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune sau abuz de încredere, în proporții deosebit de mari.

Deși din conținutul sentinței rezultă că la constatarea elementelor constitutive ale infracțiunii de escrocherie, prima instanță sub aspectul laturii obiective a acestei infracțiuni a reținut prezența *înșelăciunii* în acțiunile inculpaților Lihovețchi Alexandru și Guțanu Iurie în raport cu partea vătămată, totuși la încadrarea juridică a faptei a menționat ambele acțiuni adiacente de *înșelăciune sau abuz de încredere*, semne care au caracter alternativ, fapt confirmat prin folosirea de către legiuitor a sintagmei „sau”.

Mai mult, Colegiul penal lărgit atestă și faptul, că dispozitivul sentinței primei instanțe conține prevederi contradictorii referitor la măsura preventivă și executarea pedepsei închisorii de către inculpați, soluția primei instanțe în această parte fiind contrară prevederilor art. 186 alin. (6) Cod de procedură penală.

Distinct de cele relatate mai sus Colegiul penal lărgit menționează că potrivit art. 436 alin. (2) Cod de procedură penală, pentru instanța de rejudecare, indicațiile instanței de recurs sunt obligatorii în măsura în care situația de fapt rămâne cea care a existat la soluționarea recursului.

În conformitate cu art. 419 Cod de procedură penală, rejudecarea cauzei de către instanța de apel se desfășoară potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță, care se aplică în mod corespunzător.

În acord cu prevederile legale enunțate, instanța de recurs atestă că în ordine de apel cauza penală nominalizată se află la al doilea set de proceduri, or, prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 30 mai 2017, de remitere a cauzei la rejudecare în instanța de apel, au fost date indicații clare, în privința cărora instanța de apel la o nouă rejudecare urma să se expună și să țină cont.

Contrar acestor indicații, aspectele evidențiate au fost lăsate fără soluționare sau examinate superficial.

Astfel, admitând apelurile declarate de partea apărării și ajungând la concluzia că inculpații Lihovețchi Alexandru și Guțanu Iurie urmează a fi achitați de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 42 alin. (3) și (5), art. 190 alin. (5) Cod penal, instanța de apel a statuat că *prima instanță a stabilit eronat circumstanțele de fapt și de drept, situația de fapt reținută de instanța de fond nu corespunde probelor din dosar, care au fost apreciate incorect.*

În acest context se menționează că, în cazul în care instanța de apel nu a fost de acord cu aprecierea probelor de către procuror și concluzia primei instanțe de condamnare a inculpaților, atunci urma să dezvăluie soluția adoptată și să își expună punctul său de vedere asupra fiecărei probe aduse în sprijinul învinuirii, fapt ce pe caz nu a avut loc, fiind înfăptuită o apreciere formală de ordin general a circumstanțelor cauzei penale, lăsând fără justă apreciere probatoriul administrat pe cauză.

Astfel, din conținutul deciziei recurate rezultă că, instanța de apel s-a limitat la enumerarea probelor invocate de acuzatorul de stat în cererea de apel, concluzionând printr-o frază generală că probele administrate nu dovedesc vinovăția inculpaților în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal, însă potrivit rigorilor impuse de prevederile art. art. 414, 417 Cod de procedură penală, în partea descriptivă a deciziei instanța de apel urma să desfășoare analiza probelor pe care s-a bazat la adoptarea deciziei, cu indicarea motivelor care au stat la baza pronunțării unei asemenea soluții și din care considerente ele urmează a fi reapreciate, admise ori respinse ca probe.

Rezumând cele menționate, Colegiul penal constată că, instanța de apel urma să cerceteze amănunțit aspectele învinuirilor înaintate, să aprecieze conform prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, fiecare probă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor și în concluziile sale să motiveze admiterea unor probe sau respingerea altora.

Colegiul penal, reținând prevederile art. art. 100 alin. (4), 101 alin. (1) - (4) Cod de procedură penală, remarcă că, verificarea probelor este o activitate a instanței privind constatarea veridicității probei sub aspectul corespunderii datelor de fapt pe care le conține proba cu realitatea obiectivă. Verificarea constă în analiza probelor administrate, coroborarea lor cu alte probe, verificarea sursei de proveniență a probelor.

Verificarea probelor poate avea loc doar prin aplicarea procedurilor probatorii prevăzute de cod și se efectuează la toate fazele procesului penal.

Sunt supuse verificării atât datele de fapt, cât și mijloacele de probă din care au fost obținute. Probele se verifică atât prin efectuarea acțiunilor procesuale prevăzute de Codul de procedură penală, cât și printr-o analiză logică a conținutului probei, a coroborării lor. Într-o hotărâre este necesar nu numai de a enumera probele, dar și de a expune esența acestor și legătura lor cu conținutul

altor probe care în ansamblu confirmă sau infirmă o circumstanță pe cauză, de a argumenta de ce unele probe sunt admise, iar altele respinse.

Astfel, instanța de recurs menționează că aprecierea probelor este unul din cele mai importante momente ale procesului penal, deoarece întregul volum de muncă depusă de către organele de urmărire penală, de instanțele judecătorești, cât și de părțile din proces, se finalizează prin soluția ce va fi dată în urma acestei activități.

Legea stabilește că probele admisibile sunt apreciate după relevanța, concludența și utilitatea acestora. De menționat că proba trebuie apreciată și după veridicitatea acesteia. Veridicitatea probelor poate fi caracterizată ca o corespundere a datei de fapt examinată de către instanță cu realitatea pe care aceasta o probează.

Toate probele în ansamblu sunt apreciate din punct de vedere al coroborării lor, cu respectarea art. 101 Cod de procedură penală.

Contrar prevederilor legale enunțate, Colegiul penal atestă că instanța de apel și-a motivat soluția adoptată, reproducând în partea de motivare a deciziei pronunțate pasaje din declarațiile inculpaților, însă fără a le da apreciere în coroborare cu celelalte materiale de probă acumulate la dosarul în cauză.

Totodată, deși a pronunțat o soluție de achitare a inculpaților, instanța de apel nu a dat răspuns la toate argumentele avansate de către partea apărării în cererile de apel, deși despre acest aspect instanța a fost atenționată prin decizia instanței de recurs.

În acest context, reieșind din decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 30 mai 2017, instanța de apel urma să acorde atenție argumentelor din apel „...precum că nu s-a dovedit transmiterea banilor în sumă de 3500 euro; că în stenograma convorbirilor dintre partea vătămată și inculpați din 10.11.2010 sunt indicate fraze greșite, fraze și cuvinte omise, care lipsesc în stenograma prezentată de către partea acuzării, și că acestea nu au fost cercetate în instanța de apel; că nu au fost prezentate probe, cu excepția declarațiilor lui A. Axenti, precum că lu. Guțanu a fost prezentat ca reprezentat al SRL „Amir”, fapt ce se combate prin înregistrarea convorbirilor din 10.10.2010; că în cauză lipsește intenția lui A. Lihovețchi de a înșela partea vătămată, deoarece acesta și-a îndeplinit obligația asumată de retragere a cererii introductive încă la data de 11.11.2010, fapt recunoscut de către A. Axenti; că în cauză persistă o provocare; că A. Lihovețchi și lu. Guțanu s-au aflat în calitate de bănuți în baza art. 333 alin. (3) Cod penal mai mult de 6 luni și că toate actele după data de 21.01.2011 urmează a fi declarate nule, reținând faptul că urmărirea penală a fost începută în privința lui A. Lihovețchi „in personam” la 21.10.2010, iar în privința lui lu. Guțanu cauza a fost pornită „in personam” la 20.11.2011, acesta fiind reținut ilegal, nefiind pornită în privința lui vreo cauză penală, fiind încălcate prevederile art.6 CEDO și art. 63 Cod de procedură penală.”

Din conținutul deciziei atacate, instanța de recurs atestă că instanța de apel printr-o singură frază menționează în contextul deciziei, că în speță a fost dovedită

situația de provocare, însă nu desfășoară considerentele care au fundamentat concluzia respectivă.

Potrivit practicii judiciare constante sintetizată pe baza jurisprudenței CtEDO în materie de provocare, urmează a se sublinia că în situația în care un acuzat susține că a fost provocat la săvârșirea unei infracțiuni, instanțele judecătorești trebuie să examineze minuțios materialele cauzei penale, deoarece pentru a îndeplini cerința unui proces echitabil, toate probele obținute în rezultatul provocării de către organul de urmărire penală trebuie să fie excluse.

Pentru a verifica dacă persoana a fost provocată să săvârșească infracțiunea, instanțele judecătorești trebuie să stabilească dacă ea putea fi în mod rezonabil considerată ca fiind implicată în activitatea infracțională respectivă până la implicarea organului de urmărire penală.

În cauza *Miliniene vs. Lituania*, hotărârea din 24 iunie 2008, § 38, Curtea europeană a menționat, că în cazul în care implicarea poliției se limitează la asistarea unei persoane private la înregistrarea săvârșirii unei acțiuni ilegale de către o altă persoană privată, factorul determinant rămâne a fi comportamentul celor 2 persoane.

Revenind la speța dedusă judecării Colegiul penal menționează, că pentru a verifica dacă inculpații Lihovețchi Alexandru și Guțanu Iurie au fost provocați la săvârșirea infracțiunii incriminate, instanțele de fond urmau să stabilească dacă ei, în mod rezonabil puteau fi implicați în activitatea infracțională respectivă până la includerea organului de urmărire penală.

Având în vedere că această sarcină nu a fost îndeplinită la judecarea cauzei în ordine de apel, circumstanțele descrise revin în sarcina instanței competente cu rejudecarea cauzei, care verificând argumentele respective, va ține cont de faptul că este de obligația procuraturii de a demonstra faptul că nu a existat o provocare.

În absența unor asemenea dovezi, este obligația autorităților judiciare să examineze circumstanțele cauzei și să întreprindă acțiuni necesare pentru stabilirea adevărului în vederea determinării dacă a fost sau nu o provocare (*a se vedea hotărârea CtEDO în cauza Ramanauskas vs. Lituania*, § 70).

În concluzie, instanța de recurs atestă că argumentele menționate în apel cu privire la provocare nu au fost supuse verificării de către instanța de apel, argumente care, de fapt, țin de soluționarea fondului apelului și neexpunerea asupra acestora reprezintă neexaminarea fondului apelului de către instanța de apel.

Totodată din materialele dosarului rezultă că prin ordonanța de începere a urmăririi penale din 21.11.2010 (f.d. 1, Vol.1) a fost începută urmărirea penală numai în privința lui Lihovețchi Alexandr „*in personam*”. Ulterior prin ordonanța de punere sub învinuire din 24.06.2011 (f.d. 133-134, Voi. 2) Lihovețchi Alexandr a fost pus sub învinuire în baza art. 42 alin. (3), art. 190 alin. (5) Cod penal.

Prin procesul-verbal de reținere din 11.05.2011, Guțanu Iurie a fost reținut în flagrant când împreună cu Lihovețchi Alexandr au primit banii estorcați în sumă

de 6500 euro și care au fost depistați și ridicăți în rezultatul percheziției corporale. Tot la data de 11.05.2011, Guțanu Iurie a fost audiat în calitate de bănuț.

Prin ordonanța din 13.05.2011 (f.d. 160, vol. 2) Guțanu Iurie a fost pus sub învinuire în baza art. 42 alin. (5), art. 333 alin. (3) lit. a) Cod penal, iar prin ordonanța de începere a urmării penale din 20.05.2011 (f.d. 6, Vol.1) a fost începută urmărirea penală în privința lui Guțanu Iurie în baza art. 190 alin. (5) Cod penal.

Ulterior, prin ordonanța de punere sub învinuire din 23.06.2011 (f.d. 163-164, vol. 2) Guțanu Iurie a fost pus sub învinuire în baza art. 42 alin. (5), art. 190 alin. (5) Cod penal.

Având în vedere aceste aspecte, Colegiul penal menționează că la rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să verifice pertinenta probelor acumulate în cadrul urmării penale până la 11.05.2011, în coraport cu faptele imputate inculpatului Guțanu Iurie, în contextul în care acestea au fost acumulate până la pornirea urmării penale în privința acestuia.

Aici urmează a fi menționat, că potrivit rechizitoriului, Guțanu Iurie este învinuit că fiind în înțelegere prealabilă cu Lihovețchi Alexandru și având scopul unic de a dobândi ilicit bunurile părții vătămate Axenti Aurica, prin înșelăciune au dobândit mijloace bănești în sumă totală de *10 000 euro*, cu toate acestea potrivit constatărilor faptice, suma de bani în mărime de *3500 euro* a fost transmisă de către Axenti Aurica inculpaților la data 10 noiembrie 2010, până la începerea urmării penale în privința lui Guțanu Iurie.

Reieșind din circumstanțele menționate, instanța de apel urmează să clarifice dacă fapta imputată inculpatului Guțanu Iurie a fost corect calificată în raport cu probele administrate de către organul de urmărire penală.

Generalizând cele expuse supra, Colegiul constată că în speța discutată și-au găsit confirmare temeiurile invocate de recurent și prevăzute în art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, „*decizia atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția*”, ceea ce duce la casarea deciziei instanței de apel, cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, în alt complet de judecată, în cadrul căreia urmează a fi apreciate toate probele în cumul, la justa lor valoare pentru adoptarea unei soluții corecte, deoarece aceste erori nu pot fi corectate de instanța de recurs.

La noua rejudecare a cauzei, instanța de apel are obligația să înlătore erorile menționate, să țină seama de împrejurările expuse, care au servit temei de casare a soluției adoptate și, cu respectarea prevederilor art. 414 Cod de procedură penală, să verifice legalitatea și temeinicia sentinței atacate, să dea o apreciere obiectivă probelor administrate în cauză, având în vedere prevederile art. art. 93, 95, 101 Cod de procedură penală, să cerceteze amănunțit aspectele învinuirii înaintate, să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apeluri și, în dependență de datele obținute, să pronunțe o hotărâre legală, întemeiată și motivată, care să corespundă prevederilor art. 417 Cod de procedură penală.

14. În conformitate cu art. art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Se admit recursurile ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Scutelnic Cătălin și de către partea vătămată Axentii Aurica, se casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 iunie 2018, în cauza penală în privința lui Lihovețchi Alexandru xxxxx și Guțanu Iurie xxxxx, cu remiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune căilor de atac.

Decizia motivată pronunțată la **24 iulie 2020**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecătorii

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie

Stratulat Galina

Bejenaru Iurie